

Czwartek 16 grudzień 2004

- E. mając na uwadze fakt, iż główna partia opozycyjna, Ruch na Rzecz Demokratycznych Zmian (MDC) ma niechętny stosunek do swego uczestnictwa w wyborach w marcu 2005 r., dopóki nie zostaną zagwarantowane podstawowe warunki dla zapewnienia wolnych i uczciwych wyborów,
- F. zważywszy, że przywódca MDC Morgan Tsvangirai, który był obiektem systematycznego zastraszania przez władze Zimbabwe, był nadal prześladowany po powrocie do Zimbabwe z jego wizyty w Parlamencie Europejskim oraz stolicach europejskich i afrykańskich,
- G. mając na uwadze, iż w łonie Afrykańskiej Unii Narodowej Zimbabwe — Frontu Patriotycznego (Zanu-PF) — partii rządzącej w Zimbabwe, ujawniły się ostatnio głębokie rozłamy,
1. nalega, aby zaprzestano jakiegokolwiek ingerencji politycznej w rozdzielanie żywności pochodzącej z międzynarodowej pomocy, dla uniemożliwienia rządowi Zanu-PF wykorzystywania pomocy żywnościowej jako broni politycznej;
 2. nalega na konieczność uchylecia represyjnego prawodawstwa, takiego jak ustawa o porządku publicznym i bezpieczeństwie i na przeprowadzenie przyszłych wyborów w Zimbabwe zgodnie z zasadami oraz wytycznymi SADC regulującymi demokratyczne wybory, łącznie z tymi, które zostały uzgodnione na Mauritiusie w dniu 17 sierpnia 2004 r., przewidującymi swobodny dostęp międzynarodowych obserwatorów i zaprzestanie zastraszania zwolenników opozycji;
 3. żąda natychmiastowego uwolnienia posła Roya Bennetta i przerwania wszelkich aktów przemocy i zastraszania w stosunku do jego rodziny i pracowników;
 4. wzywa sąsiadów Zimbabwe, a w szczególności prezydenta Republiki Południowej Afryki Thabo Mbeki, który ostatnio zwrócił się do Parlamentu Europejskiego, do zobowiązania się w imieniu ludności Zimbabwe do doprowadzenia do zmian na lepsze i zapewnienia, że rząd Zimbabwe będzie w pełni współpracował z SADC oraz szeroko zakrojoną wspólnotą międzynarodową, by zagwarantować wolne i uczciwe wybory oraz zapewnić w odpowiednim czasie silną międzynarodową obecność kontrolną;
 5. przyjmuje z zadowoleniem kroki podjęte przez Komisję Praw Człowieka Unii Afrykańskiej w celu informowania o nadużyciach w Zimbabwe i podkreśla, iż Unia Afrykańska musi kontynuować monitorowanie, a także reagować w odniesieniu do praw człowieka, praw obywatelskich oraz sytuacji politycznej w Zimbabwe oraz kontynuować ów proces obserwacji w całej Afryce;
 6. ponownie zwraca się do Rady i Komisji o uzupełnienie luk w docelowych sankcjach UE skierowanych przeciwko reżimowi Mugabe i o czuwanie nad rygorystycznym egzekwowaniem tych sankcji; domaga się również, by Rada i Komisja udzieliły maksymalnego wsparcia międzynarodowym wysiłkom w celu zapewnienia wolnych i uczciwych wyborów w Zimbabwe, a w szczególności wsparcia dla lokalnych, regionalnych i międzynarodowych misji obserwacyjnych;
 7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów Państw Członkowskich, rządowi i parlamentowi Zimbabwe, rządowi i parlamentowi Republiki Południowej Afryki, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu SADC.

P6_TA(2004)0113

Sytuacja we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze uroczyste zobowiązania podjęte podczas Konferencji ONZ na temat regionu Wielkich Jezior Afrykańskich w Dar es Salaam w obecności szesnastu szefów państw afrykańskich,

Czwartek 16 grudzień 2004

- B. mając na uwadze, iż w niecały tydzień po zakończeniu wspomnianej Konferencji, oddziały rwandyjskie weszły po raz trzeci w przeciagu dziesięciu lat na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK),
- C. mając na uwadze, iż na skutek wznowienie waśni ludność cywilna ze wschodniej części DRK staje się każdego dnia ofiarą zbrodni wojennych i poważnych przypadków łamania praw człowieka, co sprawia, iż Parlament poruszony jest przemocą seksualną i gwałtami używanymi jako broń wojenna przeciwko kobietom kongijskim oraz faktem, iż większość ofiar nie ma dostępu do pomocy lekarskiej, czego wymaga ich stan,
- D. będąc poruszonym informacjami o gwałtach, pedofilii i innych aktach przemocy dokonywanych przez niektórych członków personelu wojskowego i cywilnego Misji ONZ w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) na ludności cywilnej,
- E. mając na uwadze, iż DRK usiłuje odbudować się po niszczącym, sześcioletnim konflikcie, który spowodował śmierć ponad trzech milionów osób i w dalszym ciągu destabilizuje środkową Afrykę powodując ogromne cierpienia ludności cywilnej tego kraju,
- F. mając na uwadze, iż DRK przechodzi nadzwyczaj delikatną fazę transformacji z trudnym zadaniem utworzenia wiarygodnych instytucji, oraz podkreślając, że potrzebna jest współpraca wszystkich zainteresowanych stron, aby transformacja ta zakończyła się pozytywnie,
- G. mając na uwadze, iż obecność rwandyjskich sił zbrojnych, zależnych od władz, które utraciły władzę w 1994 r., od dziesięciu lat służy jako pretekst dla obecności w DRK wojsk pod zwierzchnictwem obecnych władz rwandyjskich,
- H. mając na uwadze, iż potrzeba podjęcia działań przeciwko członkom Interahamwe (milicja hutu) i byłym członkom FAR (armia rwandyjska) została niedoceniona przez wspólnotę międzynarodową,
- I. mając na uwadze, iż sprawozdanie komisji śledczej ONZ z sierpnia 2004 r. podkreśla rolę Rwandy w udzielaniu wsparcia i uzbrajaniu sił rebelianckich walczących przeciwko rządowi DRK, szczególnie sił, które w czerwcu 2004 r. zajęły miasto Bukawu, a także w składowaniu broni w Kivu przez siły rwandyjskie,
- J. mając na uwadze, iż w sierpniu 2003 r. ONZ oszacowało, iż 3,4 mln Kongijczyków zostało przesiedlonych wewnątrz kraju w wyniku konfliktu zbrojnego, większość we wschodniej DRK,
- K. mając na uwadze wyrażony przez Unię Afrykańską zamiar bardziej aktywnego uczestniczenia w rozbrojeniu nielegalnych grup zbrojnych, szczególnie rwandyjskich, przebywających we wschodniej części DRK,
- L. mając na uwadze, iż, zgodnie z raportem Rady Bezpieczeństwa ONZ, nielegalna broń w dalszym ciągu napływa do DRK z zagranicy,
- M. mając na uwadze, iż obecnie, bardziej niż kiedykolwiek, niezbędne jest rozbrojenie grup zbrojnych znajdujących się na terytorium DRK, zgodnie z postanowieniami porozumień z Lusaki z 1999 r. i z Pretorii z 2002 r.,
- N. mając na uwadze, iż w okręgu Ituri i w prowincjach Północne i Południowe Kivu nie został jeszcze przywrócony pokój, a przedłużające się, bezprawne wykorzystywanie zasobów naturalnych nadal podsyca konflikt,
 - 1. potępia jednostronne działania wojskowe Rwandy i zwraca się o natychmiastowe i bezwarunkowe wycofanie wojsk z terytorium Konga;
 - 2. uważa, iż te jednostronne działania te mogą mieć poważne skutki dla procesu pokojowego i stabilności w regionie Wielkich Jezior; podkreśla, iż wszystkie zobowiązania muszą być przestrzegane;
 - 3. wzywa rząd rwandyjski o poszanowanie nienaruszalności terytorialnej DRK; zaś wszystkie strony konfliktu do poszanowania i zastosowania się do porozumień pokojowych z 2003 r. oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;
 - 4. podkreśla, iż podczas Międzynarodowej Konferencji w sprawie Pokoju i Bezpieczeństwa w regionie Wielkich Jezior, jaka odbyła się dnia 20 listopada 2004 roku w Dar es Salaam w Tanzanii, szefowie państw sami zobowiązali się do zakończenia konfliktu w regionie;

Czwartek 16 grudzień 2004

5. surowo potępia liczne akty przemocy seksualnej i gwałty, jakich na terytorium DRK dopuścili się grupy zbrojne, a także niektórzy członkowie personelu wojskowego i cywilnego MONUC;
6. wzywa rząd DRK do pilnego wprowadzenia programu medycznego na rzecz ofiar przemocy seksualnej we wschodniej części DRK;
7. wzywa rząd DRK, w związku z przywracaniem praworządności, do postawienia przed obliczem sprawiedliwości wszystkich osób odpowiedzialnych za akty przemocy;
8. z zadowoleniem przyjmuje decyzję ONZ o przeprowadzeniu śledztwa w sprawie zarzutów dokonania aktów przemocy seksualnej wobec kobiet i, w oczekiwaniu na wyniki śledztwa, wzywa do zawieszenia w obowiązkach osób zamieszanych we wspomniane akty;
9. zwraca się do Rady o podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu wsparcia Unii Afrykańskiej w zorganizowaniu, wraz z MONUC i rozbrojenia, pod mandatem ONZ, nielegalnych grup zbrojnych przebywających na terytorium DRK, w szczególności grup wywodzących się z byłych władz rwanadyjskich (Interahamwe i ex-FAR);
10. wyraża nadzieję, że siły zbrojne Państw Członkowskich Unii Europejskiej wezmą czynny udział w tworzeniu sił pokojowych Unii Afrykańskiej oraz zjednoczonej, narodowej armii Konga;
11. usilnie zwraca się do Rady o pilne rozpatrzenie możliwości wysłania nowej misji Unii Europejskiej do DRK, opartej na modelu operacji ARTEMIS, w celu zwiększenia bezpieczeństwa na wschodzie kraju, w szczególności w strefie granicznej pomiędzy Rwandą i DRK;
12. wzywa do przestrzegania embarga na broń i wprowadzenie skutecznego mechanizmu kontroli krajowych i międzynarodowych transferów broni drogą morską;
13. zwraca się do Rady Bezpieczeństwa ONZ o wprowadzenie sankcji (ograniczenie swobody przemieszczania się, zamrożenie kont bankowych) wobec osób, o których wiadomo, iż uczestniczyły w grabieniu dóbr, a także wobec każdej osoby, której działania przyczyniałyby się do zagrożenia procesu pokojowego;
14. zwraca się o przestrzeganie kalendarza wyborczego, aby obywatele DRK mogli w sposób wolny i demokratyczny wybrać swoje władze;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Unii Afrykańskiej, rządowi DRK i Rwandy i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

P6_TA(2004)0114

Bhopal

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Bhopalu

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że w 2004 roku przypada 20 rocznica tragedii w Bhopalu, która była najgorszą w historii katastrofą przemysłową,
- B. mając na uwadze, że w nocy 2 grudnia 1984 r. z fabryki pestycydów w Bhopalu należącej do Union Carbide India Limited (UCIL), indyjskiej filii międzynarodowego przedsiębiorstwa Union Carbide Corporation (UCC) z siedzibą w USA, wyciekło ponad 35 ton toksycznych gazów, składających się głównie z co najmniej 24 ton niezwykle trującego izocyjanku metylu,